प्रत्येष्यतंप्रत्येष्यथः निकाशंसमीपम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ दुस्तरात्ब्रह्मशापात् हरिलोकतः पतंताविति शेषः हरिलोकतएवहतश्रियावभूतामिति वा विगतस्मयौनष्टगर्वौच ॥ ३२ ॥ विकुंठस्यधिषणात्स्थानात् पुत्रकाहेदेवाः ॥ ३३ ॥ काश्यपंतेजोवीर्यंप्राप्तौसहैवगर्भेप्रविष्टौयमौ ॥ ३४ ॥ तयोस्तेजसावस्तेजआक्षिप्तंतिरस्कृतम् नचात्रप्रतिविधिःशक्यः यतएतर्हिइदानींभगवानेवतदेवंविधातुमिच्छति ॥ ३५ ॥ तथाऽपिकोऽप्युपायोविचार्यतामितिचेत्तत्राह विश्वस्येति त्रयाणांगुणानामीशः सएवसत्वोत्कर्षकालेनःक्षेमंविधास्यति विमृशेनविमर्शनेन ॥ ३६ ॥ इतितृतीय

मयिसंरंभयोगेननिस्तीर्यब्रह्महेलनम् ॥ प्रत्येष्यतंनिकाशंमेकालेनाल्पीयसापुनः ॥ ३० ॥ द्वास्थावादिश्य भगवान्विमानश्रेणिभूषणम् ॥ सर्वातिशययालक्ष्म्याजुष्टंस्वंधिष्ण्यमाविशत् ॥ ३१ ॥ तौतुगीर्वाणऋषभौ दुस्तराद्धरिलोकतः ॥ हतश्रियौब्रह्मशापादभूतांविगतस्मयौ ॥ ३२ ॥ तदाविकुंठधिषणात्तयोर्निपतमानयोः ॥ हाहाकारोमहानासीद्विमानाग्र्येषुपुत्रकाः ॥ ३३ ॥ तावेवह्यधुनाप्राप्तौपार्षदप्रवरौहरेः ॥ दितेर्जठरनिर्विष्टंकाश्यपंतेजउल्बणम् ॥ ३४ ॥ तयोरसुरयोरद्यतेजसायमयोर्हिवः ॥ आक्षिप्तंतेजएतर्हिभगवांस्तद्विधित्सति ॥ ॥ ३५ ॥ विश्वस्ययःस्थितिलयोद्भवहेतुराद्योयोगेश्वरैरपिदुरत्ययोगमायः ॥ क्षेमंविधास्यतिसनोभगवांस्त्र्यधीशस्तत्रास्मदीयविमृशेनकियानिहार्थः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ मैत्रेयउवाच निशम्यात्मभुवागीतंकारणंशंकयोज्झिताः ॥ ततःसर्वेन्यवर्तंत त्रिदिवायदिवौकसः ॥ १ ॥ दितिस्तुभर्तुरादेशादपत्यपरिशंकिनी ॥ पूर्णेवर्षशतेसाध्वीपुत्रौप्रसुषुवेयमौ ॥ २ ॥ उत्पाताबहवस्तत्रनिपेतुर्जायमानयोः ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचलोकस्योरुभयावहाः ॥ ३ ॥

स्कंधेटीकायांषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ततःसप्तदशेजन्मतयोर्लोकभयंकरम् हिरण्याक्षप्रभावश्चवर्ण्यतेदिग्जयेद्भुतः ॥ १ ॥ क्षेमंविधास्यतीतिब्रह्मवचनानंतरंशंकयात्यक्ताः ॥ १ ॥ भर्तुरादेशात् लोकान्सपालांस्त्रीन्चंडिमुद्धुराक्रंदयिष्यतइतिवाक्यात् स्वापत्याभ्यांपरिशंकिनीदेवोपद्रवंशंकमाना ॥ २ ॥ तत्रतदानिपेतुः उद्बभूवुः उरुभयंआसमंताद्बृहंतीति ॥ ३ ॥